

24/7

24/7

I ogjort väder

Aven den svenska regeringen har ansett det behövt att markera sin oro inför vad som hänt i Mellanöstern, sin önskan att bevara världsfreden och sin förhoppning om ett toppmöte för att nå en lösning av krisen. Den svenska noten kan tyckas vara oförarglig i sina ytterligt utspädda formuleringar; här talas om att saken skall ordnas inom FN:s ram, men också om att den kan ordnas på annat sätt om detta anses önskvärt. Såsom högerledaren hr Hjalmarson och folkpartiets ledare hr Ohlin uttalar på annat ställe i dagens tidning kan emellertid noten fattas som ett uttryck för en vilja att understödja Chrusjtjev — och reaktioner av denna art har redan kunnat observeras i den utländska debatten. Särskilt egendomligt är att noten sänts endast till västmakterna, medan avskrifter av den överlämnats till Ryssland, Indien och generalsekreterare Hammarskjöld. Med all rätt slår hr Hjalmarson fast att "metoden att adressera försändelsen till somliga länder och skicka kopior till andra... är fullkomligt obegriplig — så vitt inte avsikten är att rikta udden mot västmakterna".

Som förut meddelats har den svenska regeringen sökt att få Danmark och Norge med på en hänvändelse av denna art, men dessa länder har vägrat. Det är självklart att man i våra nordiska grannländer inte vill gå med på en framställning som det ligger nära till hands att fatta som ett slags reprimand till västmakterna. Men därjäm-

te har den svenska utrikesledningens blamager vid handläggningen av frågan om Libanonobservatorerna i FN:s säkerhetsråd gjort anslutningen till den svenska aktionen omöjlig. "Det finns väl ingen anledning att hemlighålla att även om man på norsk och dansk sida hade varit enig med statsminister Erlander i realiteten, så hade man likväl dragit sig för att vara med på någon form av nordisk samaktion sedan Sverige demonstrativt hade satt sig i särställning i säkerhetsrådet; det kunde lätt skapa missförstånd utanför Norden", skriver Verdens Gang.

Den s k fredskonferensen

är nu avslutad. Dess karaktär är uppenbar för alla och klarläddes på förhand av Landsorganisationen då det fastslogs att kongressen "tillkommit på kommunistiskt initiativ och är avsedd som en plattform för det utrikespolitiska och partipolitiska syftet". Konferensens verksamhet har i allo bekräftat denna karaktäristik. Organisationen har sköts av kommunister, bland vilka en person som tidigare fått långt fängelsestraff för spioneri för Rysslands räkning haft en framträdande ställning. Resolutionerna har alltigenom varit sådana att de återspeglar kommunismens principiella och dagspolitiska planer; bl a har man antagit resolutioner om krisen i Mellanöstern som praktiskt taget är av samma innehåll som den

ska statsledningens deklara-
tioner. Om allt detta är intet
att säga; den svenska opinionen
orde numera vara så väl insatt
i det kommunistiska förräda-
rpartiets verksamhet och taktik
att vad som hänt på konferen-
sen uteslutande gör ett negativt
intryck.

Däremot måste det sägas ifrån
att framstående socialdemokra-
ters — bland dem socialdemo-
kratiska riksdagsmäns — delta-
gande i kongressen helt strider
mot den uppfattning som stän-
dligt framhäves som grundlägg-
ande för vårt största politiska
parti. Dagens Nyheter har ofta
betonat att man inte får tala om
någon socialdemokratisk-kom-
munistisk gemenskap därför att
kommunisterna understöder
vissa socialdemokratiska för-
slag — som t ex i pensionsfrå-
gan — och vi har kritiserat de
politiker och tidningar som sö-
ker framställa de båda partier-
na som samhörande och sam-
verkande. Men att svenska so-
cialdemokrater tillåts att stanna
inom sitt parti, för vilket folk-
styrelse säges vara grundsatsen
framför andra, måste betecknas
som en skandal. Om politiskt
framträdande representanter för
exempelvis högern och folkpar-
tiet skulle delta i klart fascis-
tiska eller kommunistiska kon-
ferenser och ansluta sig till
deras resolutioner, skulle
de svenska socialdemokraterna
utan tvivel, och med full rätt,
beteckna detta som oanständigt,
och vi är övertygade om att
folkpartiet och högern skulle
reagera med all kraft. Det är
teoretiskt orimligt och mora-
liskt förkastligt att den svenska
socialdemokratin inom sin le-
dargrupp hyser personer av
denna typ.